

Но ей нали съмъ азъ сърдцатъ,
Веднага скочихъ въ лодка;
Съ весла загребахъ азъ катъ младъ —
Ехъ славна бѣ разходка!

Веднага буря зарева,
Гръмъ лодката удари;
Въ морето паднахъ прѣзъ глава,
Далече отъ другари.

И тѣ — изплашени за менъ —
Удави се! рѣшили;
А азъ, макаръ въ крака раненъ,
Заплувахъ съ всички сили.